

Bakgrund:

Mellan Almega Tjänsteföretagen (Almega) och Svenska Transportarbetarförbundet (förbundet) råder ett kollektivavtal avseende distribution, bl.a. direktreklam. Ersättningsformen för behovsanställda som delar ut reklam och annat var prestationslön. I en anmärkning i kollektivavtalet fanns bestämmelsen att timlön skulle utgå ifall prestationslönen blev lägre än timlönen så länge den behovsanställda utfört en normalprestation. Enligt samma bestämmelse skulle en gemensam tidmätning ske vid oenighet om tidsåtgången.

Rättsfråga:

Rättsfrågan i målet var hur vad en normalprestation enligt anmärkningen till kollektivavtalet utgjorde och om transporten från bostad/utlämningsställe skulle ses som en del av en normalprestation.

Yrkanden:

Förbundet yrkade på att en normalprestation skulle bedömas utifrån hur lång tid det tar för den deltidsanställda att utföra samtliga arbetsmoment i ett normalt tempo. Hur lång tid det tog för någon annan att utföra samma arbetsuppgift ansåg inte förbundet vara relevant för bedömningen. Förbundet ansåg även att transporten från och till bostaden eller utlämningsstället utgjorde arbetsmoment, därför skulle även dessa tas med i bedömningen om vad som utgör en normalprestation.

Almega anförde att förbundets talan borde avslås eftersom förbundet missförstått innebörden av garantilöneregeln i anmärkningen. Istället för att basera en normalprestation utifrån den enskilda arbetaren skulle bedömningen göras utifrån objektiva faktorer som typ av distrikt, viktillägg och sorteringstillägg. Syftet med ett prestationslönesystem är att öka förtjänsten desto snabbare en arbetstagare utför en prestation. Om bedömningen om vad en normalprestation utgör enbart utgår från arbetstagaren i det enskilda fallet skulle förtjänsten för arbetstagaren bli högre ju längre tid det tog för denna att utföra prestationen. Normalprestationen är då synonymt med hur lång tid arbetstagaren normalt tar på sig att utföra arbetsuppgifterna vilket skulle resultera i att denne får timlön oavsett hur lång tid denne tar på sig så länge arbetstempot är normalt för arbetstagaren. Därför ansåg Almega att bedömningen skulle göras utifrån tiden det tog en genomsnittlig arbetstagare under liknande förutsättningar att utföra arbetsuppgiften.

Domskäl:

För att lösa tvistfrågorna granskade Arbetsdomstolen avtalstexten och utredde om en gemensam partsvilja förelegat vid avtalets ingående som kunde ge vägledning för att bedöma frågan. Då ingen av dessa grunder klarlade frågan använde Arbetsdomstolen en ändamålsbaserad tolkning av avtalet för att besvara rättsfrågan.

I frågan om vad en normalprestation utgör slöt sig Arbetsdomstolen till Almegas bedömning om att konsekvensen av förbundets tolkning innebar att garantilönen alltid skulle utgå oavsett hur snabbt en arbetstagare arbetar så länge arbetstempot var normalt för denne. En tolkning som innebar att förtjänsten blev högre av att ta längre tid på sig att utföra sina arbetsuppgifter ansåg inte Arbetsdomstolen var förenligt med avtalet. Därför avgjordes den rättsfrågan till fördel för Almega.

Arbetsdomstolen ansåg att om tiden det tog för arbetstagaren att ta sig till eller från bostaden eller utlämningsstället skulle räknas in i en normalprestation skulle detta innebära att en stor del av arbetstagarens ersättning blev beroende av var arbetsgivaren väljer att placera sina utlämningsställen. Detta talade emot förbundets tolkning av avtalet enligt Arbetsdomstolen. Vidare talade omständigheterna att en arbetstagare kan tacka nej till erbjudande om utdelning i visst distrikt och att arbetsgivaren får bestämma om vart denna vill placera sina utlämningsställen emot förbundets tolkning av avtalet. Förbundet lyckades alltså inte visa att avtalet hade den innebörd som de hävdade, snarare visades motsatsen.

Sammanfattningsvis ansåg Arbetsdomstolen att en normalprestation skulle beräknas utifrån tiden det tar för en normalpresterande arbetstagare att utföra arbetet. Arbetsdomstolen fann vidare att transporten mellan bostad/utlämningsställe inte skulle tas med i bedömningsunderlaget för en normalprestation. Två ledamöter var dock skiljaktiga och ansåg att dessa resor var en integrerad del av arbetet och därför skulle tas med i bedömningen. Arbetsdomstolen dömde alltså till Almegas fördel i båda frågorna.

Skanna för att ladda ned!
Scanna QR koden med din
kamera för att ladda ned appen.

